

Arrest

nr. 189 764 van 14 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Sanyang. U studeert Information Technology aan het Management Development Institute. In die hoedanigheid werkt u een tijd als assistentmanager in Osprey Beach Bar. Deze moet sluiten in 2013 omdat de overheid er een hotel wil laten bouwen. Hierna werkt u als verkoper van Afrikaanse kunst en kledij op Sanyang Beach ter hoogte van Jungle Beach Bar en Rainbow Beach Bar en Hotel, daar verkoopt uw broer F.J. zijn spullen. In die hoedanigheid krijgt u soms voorstellen voor seksuele diensten in ruil voor geld van zowel mannen als vrouwen, op kerstavond 2014 spreekt een Deen, ene meneer S., u aan, hij biedt u 1000 dollar in ruil voor seks. U weigert, in de periode tot Oudjaar 2014 verhoogt hij het bod tot 4000 euro. U denkt aan het restaurant dat uw broer, F.J., aan het bouwen is en hoe u met hem wil werken. Die 4000 euro komt hier goed bij van pas, dus u besluit op het voorstel in te gaan, u vergezelt S. naar zijn

hotelkamer in het Rainbow Hotel, daar worden jullie, in bed, betrapt door een meisje dat er werkt, Ami. Zij verspreidt het gerucht. U vlucht naar de plaats waar uw broer zijn restaurant aan het bouwen is, u vindt uw broer niet aldaar, maar u blijft er die nacht, de volgende dag belt uw broer om te melden dat de politie langs is geweest in jullie familiecompound en dat ze u zoeken voor homoseksuele daden. Hierop besluit u te vluchten naar Senegal, waar u verblijft bij vrienden van uw andere broer, L.J., in Katag in de Casamance-regio. Op 29/09/2015 brengt uw broer F.J. u naar Banjul Airport, waar u met een vals paspoort naar Barcelona – Spanje reist. Daar vraagt u asiel aan op de luchthaven met deze motieven, u wordt echter geweigerd en krijgt een bevel om het grondgebied te verlaten. U reist terug naar Senegal, u verblijft er in M'bour bij uw vriend N.B.D., u voelt zich niet veilig in Senegal en u vertrekt opnieuw naar Europa. Op 12/07/2016 neemt u een vlucht in Dakar naar België, opnieuw met een vals paspoort. U vraagt op 29/07/2016 asiel aan.

U dient een geboortecertificaat in (dd.29/09/2010) en certificaten van de opleidingen die u volgt: "Information Technology Certificate february-june 2003 Management Development Institute", "Elementary IT Diploma QuantumNET Training Centre" (dd. 5/10/2005), "Intermediate IT Diploma QuantumNET Training Centre" (dd. 03/08/2007), "Cumulative Record and Transcript of School Work, graduation date 2002" en "West African Senior School Certificate, The West African Examinations Council, The Gambia Muslim Senior Secondary School Banjul, june 2002". Daarnaast dient u nog de volgende documenten in; "Allocation of a plot of land on Sanyang Beach for the Operation of a Beach Bar and Restaurant, Mr Bai Bojang, Council of Elders, approval to F.J." (dd. 03/03/2013), "Request for action on the case of A.S.J." van "The Gambia police force" (dd. 02/01/2015) en "Request for action on the case of A.S.J." van "The Gambia police force" (dd. 19/09/2016).

B. Motivering

Het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat u niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling door een 'gegronde vrees voor vervolging' onder de Conventie van Genève of het statuut van subsidiair beschermde door een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'.

Vooreerst merkt het CGVS op dat u zich **niet als homoseksueel identificeert**, u stelt verschillende malen gedurende het gehoor dat u geen homo bent (CGVS p. 13, p. 19, p.22). Hierdoor wordt u beoordeeld als een heteroseksuele Gambiaan, iets wat u trouwens verschillende malen in de verf zet. Zo stelt u dat u vaak vriendinnetjes heeft (CGVS p. 17).

Het CGVS hecht geen geloof aan de door u ingeroepen asielmotieven omdat blijkt dat u een risico neemt dat volledig ongeloofwaardig is in de context die u zelf schetst. In die context moet het accepteren om naar bed te gaan met een man voor geld, hoe hoog de som dan ook, een **weloverwogen en moeilijke stap zijn waar grote voorzorgsmaatregelen aan vooraf gaan**. U kan echter op geen enkel moment in het gehoor overtuigen over de manier waarop u **het risico inschat**. Ten eerste, u heeft dus seks met een Europese toerist, een Deen, genaamd S. (CGVS p.14, p.19). **U kan echter al niet aannemelijk maken dat er werkelijk een contact met ene meneer S. geweest is.** Aangezien dit contact ongeloofwaardig is, is de gebeurtenis het ook. Zo weet u amper iets over hem te vertellen, ook al hebben jullie geen echte relatie, zoals eerder gesteld, in de enorm risicovolle context, zou u meer details over een dergelijke deal moeten kunnen geven. Tijdens het gehoor wordt u verschillende malen gevraagd om alles wat u over hem weet te delen (CGVS pp. 13-14, p.19). U houdt het echter op **algemeenheden**, hij is een blanke (CGVS p. 13) en een toerist, aan een toerist vraagt u slechts de naam en de woonplaats om ze te verleiden om, tegen betaling, naar toeristische plaatsen te gaan. U wordt er op gewezen dat het, door de gevolgen en door de act op zich al, niet om een gewone toerist gaat voor u (CGVS p. 14), maar u raakt nooit verder dan de oppervlakte. Wanneer u gerichte vragen worden gesteld, over zijn fysiek, of over waarom hij een Engelse naam heeft als Deen, houdt u het op een vage antwoorden. U kan stellen dat hij Engels met u praat maar van Denemarken is, dat hij blond is en breder dan u maar kleiner dan u (CGVS p.19). Dit kan natuurlijk om het even welke toerist zijn. Iemand die uw leven op dergelijke manier markeert, door wat u met hem doet moet u immers het land ontvluchten, zou u op een meer gedetailleerde manier moeten kunnen omschrijven. U weet trouwens niet wat er met S. gebeurd is nadat u uit de hotelkamer vlucht (CGVS p. 18).

Dit is echter niet alles, **ook over de omstandigheden kan u niet overtuigen**. U stelt zelf dat u eerder al dergelijk aanbod krijgt van mensen, zowel van mannen als van vrouwen, maar dat deze maal de enige maal is dat u het doet (CGVS p.15) omdat S. zo insisteert. Dit impliceert een **uitzonderlijkheid**, namelijk een **verschil in situatie met de voorgaande keren waardoor u overtuigd wordt; dus zou u duidelijk moeten kunnen stellen hoe uw transactie met S. tot stand komt**. Vooreerst blijkt u al **verward over het verloop van jullie contact**. Dit is nochtans heel erg belangrijk in Gambiaanse context. U aanvaardt namelijk een risicovol voorstel in het midden van een openbare zone, het strand van Sanyang, u moet dus kunnen aantonen hoe dit verloopt.

Wanneer u gevraagd wordt wanneer u hem voor het eerst ziet, zegt u "de dag voor Kerstmis in 2014", meteen hierna stelt u dat hij op seks aanstuurt maar dat u weigert tot het bod zo hoog is dat u

aanvaardt, u zegt letterlijk "dus een dag voor Kerstmis accepteerde ik". Hierop wordt u gevraagd of u die dag dan seks hebt en u stelt dat het op "New Years Eve" is dat jullie seks hebben. Hierna stelt de protection officer dat het zo lijkt alsof u op dezelfde dag dat u S. ontmoet een bod accepteert, waarop u stelt dat u hem al als een toerist kende op voorhand, maar de dag voor Kerstmis pas echt goed leert kennen en dat jullie op 31 december met elkaar slapen. U wordt dus, opnieuw, gevraagd, wanneer jullie voor het eerst gesproken hebben; u stelt "New Years Eve" om zich dan direct te verbeteren naar "Christmas Eve", na deze dag hebben jullie dagelijks gesproken. Dit houdt dus toch een contact van een week in. U wordt er op attent gemaakt dat u **telkens iets anders stelt**, maar u kan dit niet verklaren (CGVS p. 14). U krijgt echter toch de kans om **uitgebreid** over de omstandigheden te vertellen. Wanneer u gevraagd wordt hoe S. u tot de act verleidt, stelt u met het **geld** (CGVS p. 14) zonder het te hebben over wat hij precies zei of hoe hij u zijn homoseksualiteit duidelijk gemaakt heeft. Het gaat om 4000 euro (CGVS p.15). U wordt er op gewezen dat dit ook in Europa een wezenlijk bedrag is en er wordt u dan ook gevraagd wat S. in u ziet waardoor hij bereid is om dergelijk bedrag te bieden, maar u moet een antwoord schuldig blijven (CGVS p. 15). Deze som staat nochtans centraal in uw asielmotieven, **u blijft immers het gehele volhouden dat u voor het geld zwicht** (p.19, p. 22), hiermee kan u immers uw broer F.J. helpen zijn restaurant te bouwen zodat u er ook kan werken (CGVS p. 15). Bovendien wanneer u expliciet naar de deal gevraagd wordt, stelt u slechts "we zijn akkoord gegaan dat ik met hem in bed dook en hij me geld zou geven" (CGVS p. 16). Aangezien hij niet naar u kan komen was de afspraak om seks te hebben in het Rainbow hotel. Wanneer u gevraagd wordt om te zeggen wat die dag **exact** gebeurd is, blijft u steken op dat jullie beiden jullie kleren uitgedaan hebben, in bed lagen en het meisje jullie betrapt (CGVS p. 16). Dit alles is natuurlijk **extreem vaag**. U stelt bovendien eerst dat u naar uw broer vlucht die op dat moment op de werf van zijn toekomstig restaurant is (CGVS p. 16), terwijl u verder daar van maakt dat u broer er net niet is op dat moment en u pas de volgende dag opbelt (CGVS p. 17). **Naast het ongeloofwaardige motief waar u aan vasthoudt, het geld, zijn dus ook de omstandigheden zodanig vaag omschreven dat het contrast met het genomen risico gewoonweg te groot is.**

Uit COI blijkt bovendien dat **Sanyang Beach een erg populaire toeristische bestemming is in Gambia**, met name de twee plaatsen die u benoemt, Jungle Beach Bar en Rainbow Beach Bar zijn beiden populair (zie kopie informatie administratief dossier). Dit impliceert enerzijds natuurlijk dat er veel toeristen zijn, maar anderzijds ook dat er veel Gambianen werken. U en uw familie wonen bovendien in Sanyang (CGVS p.9). U wordt er op gewezen dat een hotel een **semi-openbare plaats** is (CGVS p.19), het gaat dan nog eens om het hotel naast uw dagelijkse werkplaats (CGVS p. 13), en waarvoor uw broer F.J. zijn zaken verkocht. **Dit maakt dat de omgeving van de enorm risicovolle daad die u stelt erg dicht komt bij uw eigen leefwereld.** Het is dus hoegenaamd niet geloofwaardig dat u met S. niet zou onderhandelen over een betere plaats om tot de act over te gaan. U zou dus **uitzonderlijke maatregelen moeten nemen om niet betrapt te worden**, u wordt hierover bevestigd. U stelt slechts dat u denkt dat niemand u gaat zien of betrappen en dat u denkt dat het veilig is (CGVS p. 19, p.22). Dit staat trouwens haaks op de omschrijving die het CGVS van het Rainbow Beach Hotel vindt, hieruit blijkt dat de kamers zich in een lodge vlak aan het strand bevinden met gedeelde faciliteiten. **Dit alles impliceert dat u helemaal niet heeft nagedacht over de omstandigheden rond jullie betrekking. Hieruit op zich kan het CGVS al afleiden dat u nooit tot een dergelijke act bent over gegaan in Gambiaanse context.**

Bovendien blijkt u achteraf weinig geïnteresseerd in uw situatie in Gambia, u weet niet of uw naam in de **media** is geweest, u stelt dat dit is omdat u er niet meer bent in Gambia (CGVS p. 18), nochtans is uw familie er nog altijd, maar die hebben u niet ingelicht. U wordt er op gewezen dat u met **uw niveau van scholing toch intelligent genoeg bent om te beseffen dat het nodig is om uw eigen situatie op de voet te volgen**, waarop u - erg algemeen - stelt dat in de pers enkel komt wat de autoriteiten bepalen. Het blijkt dat u, los van de pers, ook niet gevolgd heeft hoe uw situatie evolueert in Gambia. Zo dient u twee documenten in die een "Request for action on the case of A.S.J." zijn, uitgeschreven door de Gambiaanse politie. U verklaart dat deze van de politie zijn die u zoekt (CGVS p. 21). Een dateert van 2 januari 2015, vlak na het moment waarop u betrapt wordt dus, maar het ander van 19 september 2016. U stelt dat dit document u door uw broer gestuurd wordt, hierop wordt u gevraagd waarom de Gambiaanse autoriteiten u nog zoeken in september 2016, meer dan anderhalf jaar na de feiten, waarop u niet antwoordt maar stelt "Ik weet niet hoe mijn grote broer dat kreeg, mijn advocaat heeft me bewijzen gevraagd dus ik vroeg het" (CGVS p.21). **Dit impliceert dat uw broer naar de Gambiaanse politie ging om een bewijs te vragen voor uw vervolging**, iets wat u bevestigt. Geconfronteerd met het feit dat het erg vreemd is dat uw broer dit probleemloos kan doen, stelt u slecht dat uw advocaat heeft gezegd dat het vorige document erg oud is en dat u een nieuwer bewijs nodig heeft, dat u dat zo doorgeeft aan uw broer.

Hierop wordt u gewezen op het feit dat het zo erg **gesolliciteerd** overkomt, omdat u dit niet meer kan kaderen en het zelfs niet heeft over eventuele problemen die uw broer hierbij ondervonden heeft. Hierop

stelt u slechts dat u weet dat het moeilijk is, maar dat u niet weet hoe hij het kreeg, dat het kan dat hij nu naar de gevangenis gaat. U wordt er op gewezen dat het in de context van vervolging erg ongeloofwaardig is dat uw broer voor u, die nog steeds gezocht wordt, een bewijs zou halen bij de politie en zichzelf zo in gevaar zou brengen, maar u kan niet verder komen dan dat hij alles doet om u te helpen en u hem zei dat hij moest opletten. Hierbij komt nog dat blijkt dat de personen in uw omgeving ofwel niet op de hoogte zijn van de redenen van uw vervolging, zoals de vrienden van uw familie waarbij u onderduikt in de grensregio Casamance in Senegal (CGVS p.18), hoewel ze contact hebben met uw familie en niet ver van Sanyang wonen (CGVS p. 17) kan u hen zoet houden door gewoon te stellen dat u problemen heeft. De vriend waarbij u woont in M'bour, Senegal van oktober 2015 tot juni 2016 kent u van in Gambia (CGVS p. 6), waar hij soms werkt, hij heeft dus een band met Gambia. Wanneer u gevraagd wordt of hij uw probleem kent, stelt u simpelweg dat hij het weet maar u er nooit iets over gevraagd heeft (CGVS p.20-21). Gezien de uitzonderlijkheid en het stigma rond uw probleem is dit toch weinig geloofwaardig te noemen. Ook over de reactie van uw eigen familie blijft u trouwens erg op de oppervlakte; uw moeder gelooft u gewoon als u stelt dat de beschuldigingen niet waar zijn, uw grote broer F.J. gelooft u ook (CGVS p. 17), toch opmerkelijk aangezien u de 4000 euro die u met de act verdient aan hem geeft (CGVS p.16). Hij zou, bij een dergelijk bedrag, zich toch op zijn minst vragen moeten stellen, vooral omdat hij ook degene is die u helpt vluchten en documenten opstuurt (CGVS p.22). De enige verklaring waar u op kan komen waardoor ze u geloven is dat u vaak vriendinnetjes heeft (CGVS p. 17). Enkel de religieuze familie van uw vader gelooft de beschuldigen en verstoot u volkomen (CGVS p.17). **Dit alles is dermate vaag en tegenstrijdig dat het bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van uw vervolging op zich.** Vooral omdat dit alles strijdig is met het blijvende stigma dat een associatie met homoseksualiteit met zich meebrengt, iets waar u het zelf vaak over heeft.

Het CGVS geeft u tijdens het gehoor uitgebreid de kans om in te gaan op wat u weet over de **werkelijke situatie van homoseksuelen in Gambia**. U wordt er bovendien op gewezen dat u uw scholing afmaakt, aan uw toekomst denkt door bijkomende opleidingen te volgen en intelligent overkomt in uw manier van antwoorden, zo kan u de Gambiaanse politiek goed uitleggen (CGVS pp. 7-8, pp. 10-11, p. 22). **Uit uw eigen verklaringen blijkt dan ook dat u goed op de hoogte bent van wat de Gambiaanse maatschappij over homoseksuelen denkt én van wat er met mensen gebeurt die als homo aangewezen worden.** Zo stelt u dat u al van het jaar 2000-2001 weet wat er met homo's gebeurt, dus veertien jaar voor de feiten (CGVS p. 16). U omschrijft de situatie in Gambia dan ook als een vervolging langs alle kanten; verstoting door de familie enerzijds, gevaar voor het leven vanuit de gewone Gambianen met goedkeuring vanuit de religie en haar leiders en anderzijds, levenslange gevangenisstraf vanuit de autoriteiten (CGVS pp. 16-17). U stelt zelfs "iedereen weet dat als de autoriteiten je vastkrijgen, wat een homo te wachten staat, iedereen is op de hoogte, als de familie of de hoogte is, verjagen ze u (CGVS p. 17). Hieruit blijkt al dat u net heel goed op de hoogte bent van het risico. U weet bovendien dat de (intussen voormalige) president van Gambia, Jammeh, sinds, volgens u een vijftal jaar, geregeld homo's bedreigt en stelt dat het iets is wat blanken doen, dat ze, in Gambia, de doodstraf verdienen (CGVS p.19) Bovendien, u komt uit een erg religieuze context, zo stelt u dat zelf (CGVS p. 10, p. 20). Uw vader was de assistent van de lokale Khalif in Gambia (CGVS p. 20) en zijn familie is nog steeds erg religieus. U beschouwt zichzelf bovendien als een praktiserende moslim vanuit uw opvoeding (CGVS p. 11) en u stelt zelf dat de religieuze leiders in Gambia ronduit tegen homoseksualiteit zijn door te stellen dat homo's geen echte mannen zijn en dat hen doden geen zonde is (CGVS p. 16). In deze context moet u zich toch een **grote gewetenskwestie** bij u hebben voorgedaan. Dit blijkt echter **niet** het geval te zijn. Vooral rond enig intern psychologisch conflict kan u niet overtuigen. Zo stelt u dat u "veel heeft nagedacht" en dat u denkt dat "homoseksualiteit niet goed is" (CGVS p. 19). Hieruit blijkt dat u **niet enkel in de knoop zou moeten liggen met uw omgeving maar ook met uw eigen morele ingesteldheid**. Hierop wordt u gevraagd of u dan schuldgevoelens heeft, maar u kan het enkel hebben over spijt door wat achteraf gebeurd is met u, over **externe factoren** dus. U stelt "als ik dat geweten had, had ik het nooit aanvaard, wat de som ook was" (CGVS p. 19) zonder in te gaan op uw religie of op enig moreel oordeel over zichzelf dan ook. Nochtans lijkt dit iets dat u wel degelijk kan weten op voorhand, net door de context die u zelf schetst waaruit blijkt dat loutere associatie met homoseksuelen risicovol is.

Het CGVS merkt trouwens op dat uit de COI (zie administratief dossier) blijkt dat de vervolging van homoseksuelen haar **hoogtepunt bereikt in het jaar 2014**, wanneer er mensen worden opgepakt in beachbars en clubs en opgesloten én mishandeld worden. Uit de COI blijkt bovendien dat dit uitgebreid in de pers is geweest. Net in die periode, wanneer het dus het meest risicovol is, besluit u om, puur voor het geld, een dergelijk risico te nemen.

Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat u het risico volledig verkeerd inschat, omdat u op de hoogte bent van de werkelijke situatie van homoseksuelen in Gambia, omdat u uit een religieuze familie komt en u omdat op het moment van het toppunt van de vervolgingen

van homoseksuelen tot deze act overgaat kan u enkel stellen "Zoals ik zei, ik ben geen homo". Hier probeert u zich te ontdoen van elke associatie met homoseksualiteit om te verklaren waarom u het risico niet kan inschatten. Echter, dit is natuurlijk net een reden te meer om het niet tot deze act over te gaan en allerm minst een verklaring om het wel te doen. Hierop kan u enkel, opnieuw, stellen dat u niet wist hoe het zou aflopen en dat u het risico niet kende, anders had u het nooit aanvaard (CGVS p. 22). Dit is nochtans strijdig met uw verklaringen gedurende het volledige gehoor. Kortom, het CGVS kan niet anders dan vaststellen dat uw kennis over de werkelijke situatie van homoseksuelen niet strookt met uw risico-inschatting. Het is ronduit ongeloofwaardig dat u als heteroseksuele man overgaat tot een daad die een dergelijk groot maatschappelijk stigma draagt en waarvan de gevolgen dermate onoverzichtelijk zijn zonder dat u ook maar enige voorzorgsmaatregelen neemt.

Een deel van de door u ingediende documenten wordt hierboven al besproken, echter, over de politiedocumenten die u indient stelt het CGVS nog bijkomend dat documenten gepaard moeten gaan met geloofwaardige stellingen om bewijskrachtig te zijn, iets waar u duidelijk niet in slaagt. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat uit deze documenten van de politie niet kan worden afgeleid welke de precieze identiteit is van de ondertekenaar(s) ervan, en dat - hoewel op de twee documenten telkens "Inspector General of Police" staat vermeld als diegene die het document ondertekende - de handtekening duidelijk verschillend is. Voor de rest trekt het CGVS uw Gambiaanse herkomst, die geattesteerd wordt in de door u voorgelegde geboorteakte, niet meteen in twijfel, evenmin als de opleidingen die u gevolgd heeft, waarvan u ook enkele bewijsstukken voorlegt. Tot slot, brengt het document dat het feit aantoonde dat uw broer een stuk grond toegewezen krijgt voor zijn restaurant niets wezenlijk bij aan uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 27 februari 2017 een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft toe dat hij "de avonden 'Christmas Eve' en 'New Years Eve' enkele keren door elkaar gehaald heeft, maar hij heeft toch onmiddellijk die fout rechtgezet en duidelijk gesteld wanneer er wat precies gebeurd is". Hij legt uit "dat hij op Christmas Eve de eerste keer met S. gepraat heeft, en op New Year's Eve geaccepteerd heeft sexueel contact met hem te hebben".

Dat verzoeker niet weet waarom S., als Deen, een Engelse naam heeft, voert hij aan dat S. mogelijk "zijn echte naam niet wilde mededelen, en de meest gebruikte - en ook de meest onpersoonlijke - Engelse naam opgegeven heeft, nl. 'Mr S.'". Volgens hem was het "niet aan verzoeker om te vragen of hij echt wel 'Mr S.' heette". Hij stelt evenmin te weten of S. "nu echt al dan niet een Deen was", gezien zijn Engels onvoldoende is "om vast te stellen of 'Mr S.' al dan niet Engels met een Deens accent sprak".

Waar hem verweten wordt een vage beschrijving van S. te hebben gegeven, voert hij aan dat hem "geen verdere beschrijving gevraagd (werd)" en dat het bovendien "altijd moeilijk is een nauwkeurige beschrijving te geven van iemand van een ander ras. Blanken hebben ook moeilijkheden om bijv. een Chinees of iemand van het zwarte ras nauwkeurig te beschrijven."

Verzoeker houdt vol dat hij enkel en alleen omwille van het geld overging tot het homoseksuele contact: "Een bedrag van 4.000 € is een aanzienlijk bedrag, zelfs in Europa, laat staan in Gambia. Het kan totaal niet als ongeloofwaardig beschouwd worden dat verzoeker voor dit bedrag zijn morele principes opzij gezet heeft. Het is juist dat verreweg de meeste mensen dit niet zouden doen, maar het is nu eenmaal een feit dat er mensen zijn - zoals verzoeker ... - die dit wél doen."

Dat verzoeker vaag bleef over het homoseksuele contact wijt hij aan het feit "dat er geen bijkomende vragen gesteld werden, zodat verzoeker hierop niet verder inging" en aan het feit "dat verzoeker het moeilijk heeft om een homoseksueel contact tot in detail te gaan beschrijven, verzoeker is geen homoseksueel, hij is niet fier op wat er zich afgespeeld heeft, en dit is volkomen te begrijpen".

Volgens verzoeker vormt de informatie in het administratief dossier over het Rainbow Beach Hotel “een aanwijzing dat verzoeker verklaringen aflegt die met de werkelijkheid overeenstemmen”, daar “op New Years Eve was er een beach party, en bevond nagenoeg iedereen zich op het strand, waardoor er minder kans was dat de activiteiten van verzoeker en zijn bedpartner opgemerkt zouden worden”.

Verzoeker stelt dat hij wel degelijk spijt heeft over wat er gebeurd is, “zowel wat zijn eigen morele ingesteldheid betreft, als wat zijn familie en zijn vrienden betreft”, dat hij nu beseft “dat hij verkeerd gehandeld heeft, en dat hij een groot risico liep door toe te geven aan de vraag van S.” en dat hij het niet meer zou doen, “welke som er ook geboden wordt”.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing “teniet te doen en aan verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te verlenen”.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij betrappt werd op seks met een man. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

2.4. Vooreerst stelt verzoeker zelf dat hij geen homoseksueel is en louter om het geld seks had. Verzoeker kan niet overtuigen en zijn gedrag valt geenszins te rijmen met de Gambiaanse homofobe maatschappij die hij beschrijft en kent, noch met zijn persoonlijke en familiale context.

Zo verklaarde verzoeker dat hij al van het jaar 2000-2001 weet wat er met homo's gebeurt, zijnde 14 jaar voor de feiten (gehoor, p. 16), dat homo's in Gambia vervolgd worden, dat ze verstoten worden door de familie, dat hun leven in gevaar is door de gewone Gambianen met goedkeuring van de religie en haar leiders en dat er levenslange gevangenisstraf vanuit de autoriteiten dreigt (gehoor, p. 16-17). Hij geeft verder aan dat “iedereen weet dat als de autoriteiten je vastkrijgen, wat een homo te wachten

staat, iedereen is op de hoogte, als de familie of de hoogte is, verjagen ze u" (gehoor, p. 17), dat de (intussen voormalige) president van Gambia, Jammeh, geregeld homo's bedreigt, dat het iets is wat blanken doen en dat ze de doodstraf verdienen in Gambia (gehoor, p. 19). Verzoeker zelf komt bovendien uit een religieuze context (gehoor, p. 10, 20) met een vader die de assistent van de lokale Khalif in Gambia was (gehoor, p. 20). Verzoeker beschouwt zichzelf als een praktiserende moslim vanuit zijn opvoeding (gehoor, p. 11) en bevestigt dat de religieuze leiders in Gambia tegen homoseksualiteit zijn door te stellen dat homo's geen echte mannen zijn en dat hen doden geen zonde is (gehoor, p. 16). Dergelijke kennis over de vervolging en behandeling van homoseksuelen in Gambia, alsook zijn eigen opvoeding en meningen, stroken niet met verzoekers risicovol gedrag eind 2014. Het is immers geenszins aannemelijk dat verzoeker, die opgroeide in de homofobe Gambiaanse maatschappij die hij beschrijft en die bovendien uit een erg religieuze familie komt, besloot in te gaan op het voorstel van een toerist om seksuele diensten te verlenen in ruil voor 4000 euro. Uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien dat hij dit zonder meer deed, dat hij niet stilstond bij het gevaar van zijn gedragingen, dat hij geen enkele risico-inschatting maakte, dat hij geen bijzondere maatregelen nam om niet betrappt te worden en dat hij evenmin morele wroeging of een gewetensconflict kende (gehoor, p. 19), wat gelet op het voorgaande geheel ongeloofwaardig is. Verzoekers houding is des te frappanter gezien de bespreking van het voorstel en de uiteindelijke daad plaatsvonden ter hoogte van de Jungle Beach Bar en Rainbow Beach Bar, beide populaire toeristische bestemmingen in Sanyang, waar hij zelf werkte en waar zijn familie woont (gehoor, p. 9, 13), en het Rainbow Beach Hotel, waar verzoeker met S. naartoe ging, een semi-openbare plaats is (gehoor, p. 19) met kamers die zich in een lodge vlak aan het strand bevinden met gedeelde faciliteiten. In het verzoekschrift stelt verzoeker thans dat *"op New Years Eve was er een beach party, en bevond nagenoeg iedereen zich op het strand"*, waaruit kan worden afgeleid dat er ten tijde van zijn afspraak met S. (extra) veel volk in de buurt van het hotel was. Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat de vervolging van homoseksuelen een hoogtepunt bereikt in het jaar 2014, wanneer er mensen worden opgepakt in beachbars en clubs, opgesloten en mishandeld worden, alsook dat dit uitgebreid in de pers is geweest. Verzoeker kan dan ook niet overtuigen dat hij net eind dat jaar alsnog toezegde om seks te hebben met S., terwijl verzoeker zelf aangaf dat hij hiervoor reeds door anderen benaderd werd maar dat hij weigerde (gehoor, p. 15). De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker thans wel degelijk spijt heeft over wat er gebeurd is, *"zowel wat zijn eigen morele ingesteldheid betreft, als wat zijn familie en zijn vrienden betreft"*, dat hij nu beseft *"dat hij verkeerd gehandeld heeft, en dat hij een groot risico liep door toe te geven aan de vraag van S."* en dat hij het niet meer zou doen, *"welke som er ook geboden wordt"*, kan zijn onaannemelijk gedrag en opvallende houding eind 2014, zoals hij die beschrijft tijdens zijn gehoor, geenszins verklaren.

2.5. Verder blijft verzoeker uiterst vaag en oppervlakkig over de toerist S. (gehoor, p. 13-14, 18-19), over de totstandkoming van de afspraak (gehoor, p. 14-17, 19, 22), over de seksuele daad zelf (gehoor, p. 16-17) en over wat er met S. gebeurd is nadat ze betrappt werden (gehoor, p. 18). Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat van S. *"geen verdere beschrijving gevraagd (werd)"* en dat het bovendien *"altijd moeilijk is een nauwkeurige beschrijving te geven van iemand van een ander ras"*, merkt de Raad op dat over S. verschillende open vragen gesteld werden, die niet enkel naar een uiterlijke beschrijving peilden (*"Wie was die Europeaan? (...) Ja. alles wat u weet? (...) En nog? (...) Als u niets over hem weet, over zijn karakter van Smith, kan u hem vast wel fysiek omschrijven?"*), waarop verzoeker steeds oppervlakkig en ontwijkend antwoordde (*"Hij zei me dat hij S. heette, ik zei hem meneer S., hij zei me dat hij van Denemarken kwam. (...) Hij was een toerist, we vragen gewoon hun naam en van welk land ze komen, normaal, we vragen gewoon hun naam, van waar ze komen en we geven ze namen van toeristische plaatsen om geld te verdienen, mee te gaan, de dienst te geven, dat zeggen we gewoon. (...) Ik ben groter dan hem, hij is blond, hij is breder dan mij."*; gehoor, p. 13-14, 18-19). De bewering in het verzoekschrift dat er over het seksueel contact *"geen bijkomende vragen gesteld werden, zodat verzoeker hierop niet verder inging"* en *"dat verzoeker het moeilijk heeft om een homoseksueel contact tot in detail te gaan beschrijven, verzoeker is geen homoseksueel, hij is niet fier op wat er zich afgespeeld heeft, en dit is volkomen te begrijpen"*, kan zijn weinig doorleefde verklaringen niet verschonen, daar van verzoeker - die dit feit zelf aanbrengt als oorzaak van zijn problemen en vlucht - verwacht kan worden dat hij, wanneer hem gevraagd wordt *"Wat is er die dag exact gebeurd?"* (gehoor, p. 16), een meer uitgebreide uitleg geeft en zich niet beperkt tot *"We zijn in zijn kamer gegaan, hij heeft zijn kleren uitgedaan, ik ook, dat meisje kwam binnen toen we in bed lagen."* (gehoor, p. 16) en al wordt niet verwacht dat verzoeker intieme zaken vertelt. Verzoeker blijft dan in wezen slechts bij een loutere bewering dat hij seks met een man had om het geld.

2.6. Ten slotte wordt de ongeloofwaardigheid van zijn problemen bevestigd door verzoekers verklaringen over het verloop en afloop ervan. Zo gaf hij toe dat hij niet weet of zijn naam in de media is geweest (gehoor, p. 18). De Raad benadrukt dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er

alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen, gezien actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Van verzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen, zoals de bekendheid van zijn homoseksuele contact met S., desgevallend via zijn familie die er thans nog woont, waaronder zijn broer die "*alles doet om hem te helpen*" (gehoor, p. 22). Ook over de twee voorgelegde documenten - "*Request for action on the case of A.S.J.*" van 2 januari 2015 en "*Request for action on the case of A.S.J.*" van 19 september 2016 - is verzoeker onaannemelijk onwetend, daar hij niet aannemelijk kan maken waarom de Gambiaanse politie op vraag van zijn broer een bewijs zouden leveren van zijn vervolging (gehoor, p. 21), noch waarom verzoekers broer het risico nam om dit document te bekomen (gehoor, p. 22), en hier voorts geen interesse in toonde. Verzoekers onwetendheid en zijn nalatige handelingen om zich enigszins te informeren wijzen dan ook op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn vrees voor vervolging.

2.7. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen. Bovendien is evenmin aangetoond verzoeker zijn land diende te verlaten om een eenmalige seksuele daad die niet publiek bekend raakte en waarvan verzoekers moeder en broer de waarachtigheid niet aannemen. Indien verzoekers vader inderdaad geloof zou hechten aan dit verhaal dan kon tevens verwacht worden dat verzoeker hierop dieper zou zijn ingegaan en aangezien hij geen homo is kon verwacht worden dat verzoeker dit duidelijk zou gemaakt hebben. Verzoeker blijft echter bijzonder vaag en theoretisch. Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn verklaringen meer zijn dan een verzonnen poging tot het verkrijgen van asiel.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.9. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.10. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.11. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK